

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
YENİ KIBRIS DERNEĞİ
NEW CYPRUS ASSOCIATION
Οι Επτέτειοι

Ο αδυσώπητος χρόνος επανέφερε στη μνήμη μας για 23η φορά, τις οδυνηρές επετείους του Ιούλη του 1974. Μιλούμε ακόμα για το δίδυμο του πραξικοπήματος και της εισβολής.

Ίσως, γιατί την υπόμνηση μάς κάμνουν η κατοχή, οι πρόσφυγες και οι αγνοούμενοι, πιο πολύ μας απασχολεί η εισβολή παρά το πραξικόπημα. Ακόμα, γιατί πολιτική του ημίσεως της συγκυβέρνησης, ήταν να περάσει - με κάποια ανοχή του άλλου ημίσεως - το πραξικόπημα και τα παρεπόμενα του στη λήθη, ώστε να συμπληρωθούν κάποιοι προεκλογικές προφανώς υποσχέσεις...

Παρά το ότι αταλάντευτος στόχος θα πρέπει να παραμένει η αναίρεση της εισβολής και η ενοποίηση της χώρας μας, η παρασιώπηση του πραξικοπήματος και η αποκατάσταση αυτών που συνήργησαν, δε παύουν να διαβρώνουν τους θεσμούς της κοινωνίας. Πράγματι, κάτω από το μανδύα κάποιας αμφιβόλου υποστάσεως ενότητας, υποβαθμίζεται το έγκλημα και το στίγμα της κατάλυσης της δημοκρατίας, της ταύτισης με ένα απεχθές δικτατορικό καθεστώς και οι άνθρωποι που θέλησαν να επιβάλουν τις απόψεις τους, με τη δύναμη των όπλων και την υπονόμευση του Κράτους, γίνονται δεκτοί και συνυπάρχουν με τα υγιή κύτταρα που συνθέτουν τον ιστό της κοινωνίας.

Η άφεση αμαρτιών αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της χριστιανικής θρησκείας και η συγχώρηση ανθρώπινο χαρακτηριστικό. Εκεί βέβαια όπου υπάρχουν οι προϋποθέσεις της συνειδητοποίησης του αμαρτήματος και της μεταμέλειας. Εκεί ωστόσο όπου τα στοιχεία αυτά απουσιάζουν, η άφεση αμαρτιών δίνει απλά το μήνυμα ότι το να καταλύεις τη δημοκρατία δεν είναι σημαντικό, ενώ η συμπόρευση με τη δικτατορία, υπό το πρόσχημα έστω της ικανοποίησης κάποιων εθνικών πόθων, είναι επιτρεπτή. Είναι πεποίθησή μας ότι, οι κοινωνίες των οποίων τις αρχές διακρίνει η πλαδαρότητα, καθόλου δεν μπορούν να αποτελούν υποδείγματα και το κυριότερο δε διασφαλίζουν σε προοπτική τα εχέγγυα επιβίωσης. Η παράκαμψη των κανόνων ορθής κοινωνικής συμπεριφοράς, υπονομεύει τα ίδια τα θεμέλια του Κράτους, καταλήγοντας να μετατρέπει τα ανεπίτρεπτα σε επιτρεπτά.

Είναι δεδομένη η προσπάθεια του κ. Denktas για διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και ει δυνατόν τουρκοποίησης της χώρας μας, την ίδια ώρα που για μας η κρατική μας οντότητα, αποτελεί το κατεξοχήν βάθρο του αγώνα της χώρας μας για πολιτική παρουσία στο διεθνές προσκήνιο και επιβίωση. Όμως η πραγματική και υπαρκτή πολιτιστική μας ταύτιση - των Ελληνοκυπρίων - με την Ελλάδα, μεταφέρεται πολλές φορές, με το σκεπτικό της συμπαρατάσεως ή της ενίσχυσης και στο πολιτικό χώρο, χωρίς να γίνεται αντιληπτό ότι, στα όμματα των διεθνών κέντρων αποφάσεων, διαβρώνεται έτσι η έννοια της κυριαρχίας της χώρας. Ακόμα δε γίνεται αντιληπτό ότι, προβάλλεται έτσι η εικόνα και καλλιεργείται η εντύπωση ότι, η λύση του Κυπριακού μπορεί να αναζητηθεί, όχι στα πλαίσια της πλήρους κυριαρχίας της χώρας μας αλλά κάποια άλλα, πλαίσια όπου εξαρτήσεις,

στρατιωτικής ή πολιτικής υφής, που θα βόλευαν κάποια κέντρα αποφάσεων, θα μπορούσαν να γίνουν αποδεκτές.

Χωρίς την αφοσίωση της Κυβέρνησης και των πολιτών του στους δικούς του θεσμούς, κανένα κράτος δε μπορεί να ελπίζει σε καλύτερες μέρες. Ακόμα λιγότερο η Κύπρος, της οποίας η κρατική οντότητα υπονομεύεται, αμφισβητείται και πολεμάται από την Τουρκία.

Οι επέτειοι της 15 και 20 του Ιούλη, δίνουν κάθε χρόνο την ευκαιρία σοβαρού προβληματισμού, μια ευκαιρία που δε θα πρέπει να χάνεται. Τα εικοσιτρία χρόνια που πέρασαν από τον Ιούλη του 74, δε σημαδεύτηκαν από την ασφάλεια και τη σταθερότητα. Όμως η αισιοδοξία ότι μέσα από τις αντιξοότητες θα ανατείλουν για τη χώρα μας καλύτερες μέρες, δε θα πρέπει να μας εγκαταλείψει. Η Τουρκική αδιαλλαξία δε μπορεί να παραμείνει εσαεί, ακόμα λιγότερο, όταν θα σταματήσουμε να την τροφοδοτούμε με τα δικά μας λάθη.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ιούλης 1997